RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0747 van 17 december 2013 in de zaak 1213/0106/A/4/0113

In zake: de heer Pascal VAN RENTERGHEM, wonende te 9060 Zelzate, Sint-

Stevenstraat 35

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door:

mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 oktober 2012 met een aangetekende brief van 2 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 6 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zelzate van 29 mei 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van paardenstallen (3 containers).

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Zelzate, Karnemelkstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 452/S2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De heer Pascal VAN RENTERGHEM en mevrouw Carine DE BAEKE die eveneens verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 22 maart 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zelzate een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het plaatsen van paardenstallen (containers)".

De nota gevoegd bij de aanvraag vermeldt "aantal paarden = 5st." en "aantal stallingen = 3st."

Uit het aanvraagformulier blijkt tevens dat de aanvraag een regularisatie betreft van reeds bestaande constructies.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen deels in woongebied, deels in een zone voor ambachtelijke bedrijf en KMO's en deels in natuurgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling stelt op 30 maart 2012 dat de aanvraag geen betrekking heeft op professionele agrarische of paraagrarische activiteiten zodat de aanvraag en de bestaande en juridische toestand van die aard zijn dat het voor het departement geen onderwerp van advisering is.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 24 april 2012 een ongunstig advies uit dat luidt als volgt:

·

De aanvraag strekt tot het plaatsen van stallen voor paarden (regularisatie). De stallen zijn gelegen in natuurgebied.

Natuurgebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. In de natuurgebieden geldt een principieel bouwverbod. In principe worden enkel de werken toegelaten die gericht zijn op of verenigbaar zijn met het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Schuilhokken in natuurgebied kunnen enkel in overweging worden genomen als volgende voorwaarden vervuld zijn:

- de begrazing past in het beheer dat voor de bestemming van het betreffende gebied noodzakelijk is;
- de te bouwen schuilhokken dienen opgericht te worden in graasweiden, weke ruimtelijk geïsoleerd zijn van het bedrijf of de woonplaats van de aanvrager.

- de omvang van het schuilhok moet in verhouding zijn tot de begraasbare oppervlakte en de aard en het aantal dieren waarvoor het bestemd is.

De aangevraagde constructie beantwoordt niet aan alle bovenstaande voorwaarden. Begrazing van een oppervlakte van +- 1 ha met 5 paarden staat niet in functie van natuurbeheer.

Een schuilhok is een eenvoudige constructie, waarin één of meer weidedieren tijdelijk kunnen verblijven. Schuilhokken zijn geenszins uitgerust zoals stallen, die bestemd zijn voor het permanent huisvesten van dieren.

De aangevraagde constructie kan niet als schuilhok worden gedefinieerd. De constructie voorziet de permanente huisvesting van dieren. ..."

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 4 mei 2012 als volgt:

...

<u>Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften</u>

Ligging volgens de plannen van aanleg en ruimtelijke uitvoeringsplannen

De aanvraag is volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen in een zone voor ambachtelijke bedrijven en kmos, woongebied en natuurgebied.

. . .

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de omschrijving vaneen behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende voorschriften. Natuurgebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. In natuurgebieden geldt een principieel bouwverbod. Enkel werken die gericht zijn op of verenigbaar zijn met het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijke milieu kunnen in overweging genomen worden.

. .

Historiek

Bouwmisdrijf d.d. 23.02.2011

. . .

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Voorliggende aanvraag heeft betrekking op de regularisatie van 3 containers bestemd voor de stalling van paarden. De stallingen worden voorzien in de zuidoostelijke hoek van een weide van ongeveer 9850m², aansluitend bij de bewoning van de Sint-Stevensstraat en zichtbaar vanaf de Karnemelkstraat.

De stallingen staan naast elkaar en hebben een totale lengte van 23m. De maximale bouwhoogte van de stallingen is 2m80.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De voorliggende aanvraag tot regularisatie van stallen voor paarden is hoofdzakelijk gelegen in natuurgebied. Natuurgebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming

en het herstel van het natuurlijk milieu. In natuurgebieden geldt een principieel bouwverbod. Enkel werken die gericht zijn op of verenigbaar zijn met het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu kunnen in overweging worden genomen.

Schuilhokken voor dieren in natuurgebieden kunnen enkel in overweging worden genomen als volgende voorwaarde vervuld zijn:

- De begrazing past in het beheer dat voor de bestemming van het betreffende gebied noodzakelijk is;
- De te bouwen schuilhokken dienen opgericht te worden in graasweiden welke geïsoleerd zijn van het bedrijf of de woonplaats van de aanvrager
- De omvang van het schuilhok moet in overeenstemming zijn tot de begraasbare oppervlakte en de aard en het aantal dieren waarvoor het bestemd is.

Een schuilhok is een eenvoudige constructie, waarin één of meerder weidedieren tijdelijk kunnen verblijven. Schuilhokken zijn geenszins uitgerust zoals stallen, die bestemd zijn voor het permanent stallen van dieren. De aangevraagde constructies kunnen niet als schuilhok worden gedefinieerd.

De aangevraagde constructie is eveneens niet in verhouding tot het aantal dieren in functie van begrazing voor natuurbeheer.

Het ongunstig advies van het agentschap voor natuur en bos wordt hier integraal gevolgd.

Conclusie

De aanvraag is strijdig met de goede ruimtelijke ordening en niet voor vergunning vatbaar.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zelzate weigert op 29 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 15 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 augustus 2012 beslist de verwerende partij op 6 september 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

...

1. Feitelijke en juridische gronden

. . .

1.1 Planologische voorschriften

 Het terrein ligt binnen de perimeter van het bij koninklijk besluit van 14 septebmer 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone. De bouwplaats (opstelplaats van de 3 containers) bevindt zich uitsluitend in natuurgebied. Een dergelijk gebied ressorteert onder de groengebieden.

. . .

1.2 Andere relevante gegevens betreffende de ruimtelijke context

- Het gaat niet om een aanvraag met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten en met betrekking tot percelen die gelegen zijn in voorlopig of definitief beschermde stad- of dorpsgezichten, landschappen, ankerplaatsen of archeologische zones. De aanvraag is niet gelegen in het gezichtsveld van voorlopig of definitief beschermde monumenten.
- Het terrein ligt in ruimtelijk kwetsbaar gebied (natuurgebied).
- Het terrein ligt niet in een speciale beschermingszone, of in een park of een bos.

1.3 Externe adviezen

. . .

Het Agentschap voor Natuur en Bos bracht op 25 april 2012 het volgende advies uit:

. . .

1.4 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De aanvraag heeft betrekking op een perceel weiland, gelegen achter de lintbebouwing langs de Sint-Stevenstraat en met de rechterzijde onder schuine hoek quasi aansluitend op de Karnemelkstraat.

Dit perceel (kadastrale percelen 452/M2, 452/S2 en 452/S2) heeft kadastraal een oppervlakte van 9171 m², waarvan achteraan ruim 2000 m² gelegen is in een kmo-zone. Appellant huurt deze weide voor een periode van 10 jaar volgens de bij het dossier gevoegde huurovereenkomst (van 1 januari 2011 tot 31 december 2021, dit is dus in

feite 11 jaar), doch met uitsluiting van het gedeelte dat in de kmo-zone gelegen is, het gedeelte dat gehuurd wordt is dus slechts +/- 7000 m² groot.

Appellant is de eigenaar van de woning Sint-Stevenstraat 35, d.i. een halfopen bebouwing die op het kadastrale perceel nr. 449/B2 staat, groot 402m² en gelegen op de hoek met de Karnemelkstraat, op zeer geringe afstand van het perceel weiland (maar volgens de kadastrale perceelsconfiguraties er niet aan palend).

Appellant heeft rechts vooraan op het perceel weiland (= zo dicht mogelijk bij zijn woning) wederrechtelijke 3 containers geplaatst.

Het betreffen 3 containers waarvan één in metaal (container A) en twee in hout (containers B en C) die ongeveer op één lijn en vrij dicht bij elkaar staan. Zij hebben de volgende afmetingen:

- container A: 6 m bij 2 m groot en 2,50 m hoog (plat dak);
- container B: 7 m bij 2,50 m groot en 2,80 m hoog (plat dak);
- container C: 8 m bij 2,50 m groot en 2,80 m hoog (plat dak).

Appellant houdt 5 paarden.

De containers A en C doen dienst als stalling voor elk 2 paarden, container B doet dienst als stalling voor 1 paard en als voeder- en stroberging.

De aanvraag strekt ertoe de plaatsing van kwestieuze containers te regulariseren. Het ingediend plan is summier en onvolledig: geen vermelding van de afstanden tussen de containers onderling, van de containers tot de perceelsgrenzen, ...

2. Motivering

. . .

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven, daar de aanvraag niet in functie staat van het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

In de Omzendbrief van 8 juli 1997 (en wijzigingen) betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, is voorzien dat schuilhokken kunnen toegestaan worden in agrarisch gebied, ongeacht of de aanvrager al dan niet een volwaardig landbouwbedrijf uitbaat, mits o.a. te voldoen aan de volgende voorwaarden:

- Het schuilhok dient opgericht te worden in een graasweide die ruimtelijk geïsoleerd is van het bedrijf of de woonplaats van de aanvrager.
- De op te richten constructie dient ondubbelzinnig alle eigenschappen te vertonen van een schuilhok, meer in het bijzonder moet dat blijken uit de beperkte afmetingen, de eenvoud van de constructie (met één zijde grotendeels of volledig open en ten allen tijde met eenvoudige middelen volledig verwijderbaar) en de gebruikte materialen (bij voorkeur hout).
- De omvang van het schuilhok moet in verhouding zijn tot de begraasbare oppervlakte en het aantal dieren waarvoor het bestemd is.
- Het mag niet gaan om een constructie die kan gebruikt worden voor permanente stalling van dieren.

In deze omzendbrief is tevens voorzien dat in de graasweiden gelegen in groengebieden – zoals hier het geval is – schuilhokken slechts kunnen worden toegestaan voor zover de begrazing past in het beheer dat voor de bestemming van het betreffende gebied noodzakelijk is, en dat het advies van de voor natuur en/of groenbeheer bevoegde administratie o.m. de inpasbaarheid in het beheer moet boordelen.

De hier opgerichte constructies (met o.a. een afzonderlijke afsluitbare ruimte voor elk van de 5 paarden) vertonen de kenmerken van een stalling i.p.v. een schuilhok, zij worden in de aanvraag trouwens ook 'stallen' genoemd.

Omdat in bepaalde gevallen nood is aan 'stalling' i.p.v. enkel een 'schuilhok' werd ter aanvulling van bovenvermelde omzendbrief de volgende omzendbrief opgemaakt: de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 met richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.

In deze omzendbrief is uitdrukkelijk opgenomen dat een in deze omzendbrief bedoelde stalling voor weidedieren slechts toegelaten is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied (waaronder de natuurgebieden) mits instemmend advies van de afdeling Natuur van AMINAL (= thans het Agentschap voor Natuur en Bos), dat zich onder meer moet uitspreken over het extensieve begrazingsbeheer voor het gebied.

Uit het bovenvermelde dient geconcludeerd dat in natuurgebied, geen stalling kan toegestaan worden, zelfs niet als het om 'tijdelijke' stalling gaat, enkel een eenvoudig schuilhok is toelaatbaar.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag werd door het Agentschap voor Natuur en Bos ongunstig geadviseerd (zie advies in rubriek 1.3).

Er zijn geen redenen voorhanden om dit advies tegen te spreken.

Vooreerst wordt het standpunt bijgetreden dat het hier om een stalling gaat i.p.v. om schuilhokken (zie ook bovenvermelde rubriek), maar tevens wordt ook het standpunt bijgetreden dat het betrokken perceel veel te intensief begraasd wordt, zelfs mocht het

in 'agrarisch gebied' gelegen zijn.

Het perceel weiland heeft een kadastrale oppervlakte van 9171 m², doch in de huurovereenkomst is uitdrukkelijk opgenomen dat het niet toegestaan is gebruik te maken van het gedeelte dat gelegen is in de kmo-zone, het perceel weiland is zodoende maar +/- 7000 m² groot, en geen '+/- 9850 m²' zoals op het ingediend plan vermeld wordt.

In bovenvermelde omzendbrief van 25 januari 2002 wordt voor grote weidedieren zoals paarden een bezetting van maximum 4 dieren per hectare vooropgesteld (in agrarisch gebied), hetgeen impliceert dat onderhavige weide maar geschikt is voor hooguit een 3-tal paarden i.p.v. 5 paarden. Om tot een extensieve begrazing te kunnen komen – hetgeen als beheer van een natuurgebied gewenst is – dient dit aantal nog naar beneden gebracht te worden.

De aanvraag is daarenboven ook manifest strijdig met de goede plaatselijke ordening doordat niet één constructie opgetrokken werd, maar wel drie los van elkaar staande constructies (weliswaar mooi op een rijtje en geringe afstand van elkaar). Het geheel vormt bovendien een amalgaam van koterijen doordat gebruik werd gemaakt van verschillende materialen (één metalen container en twee houten containers met stalen frame), kleuren (wit, geel, blauw, rood, grijs, zwart, ...) en afmetingen ontsiert daarom het gebied.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 14 september 2012.

Het beroep dat bij de Raad is ingesteld met aangetekende brief van 17 oktober 2012 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning. Zij beschikt op grond van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 1° VCRO over een belang om bij de Raad een beroep in te stellen.

C. Schending van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op:

"

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten,

alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

In casu is in het gedinginleidend verzoekschrift de door de bestreden beslissing geschonden geachte regelgeving en de wijze waarop de bestreden beslissing deze regelgeving schendt niet uiteengezet.

Verzoeker werpt enkel een aantal inhoudelijke bemerkingen op. Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO kent Uw Raad enkel de bevoegdheid toe om een legaliteitstoets uit te voeren ten aanzien van de bestreden beslissing. Uw Raad mag zich niet in de plaats stellen van de deputatie om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan.

Het voorliggende verzoekschrift schendt de hierboven vermelde artikelen en is derhalve manifest onontvankelijk.

..."

In haar wederantwoordnota antwoordt de verzoekende partij niet op de opgeworpen exceptie.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift uiteen:

u

Hierbij vindt u mijn geschreven argumenten om niet akkoord te gaan met de genomen beslissing van de hierboven vermelde instantie:

- 1. Bij mijn eerste aanvraag heb ik gesproken over stalling voor mijn paarden omdat een stal en een schuilhok voor mij dezelfde betekenis heeft.
- 2. Bij mijn eerste beroep ben ik op mijn aanvraag verhoord geweest en heb ik duidelijk vermeld dat mijn containers fungeren als schuilhokken want per definitie is een schuilhok een constructie die bestaat uit een achterwand met 2 zijwanden en een half- of heel open voorkant met een dak waar de paarden zich vrij in en uit kunnen bewegen.

Mijn containers voldoen zoals beschreven wordt onder de term schuilhok.

Het is mij dan ook heel spijtig dat er geen akte tijdens mijn verhoor er van is genomen dat ik op mijn aanvraag de verkeerde term heb gebruikt want nu bij mijn uitspraak spreekt men nog steeds over stallingen.

- 3. Het inkleuren van het gebied als natuurgebied is hier zeker niet op zijn plaats.
  - Het ene deel natuurgebied is opgesplitst in gedeeltelijke privétuinen met tuinhuisjes en meerder stallingen en 1 vreemd zone woning.
  - Het 2 deel wordt gebruikt als weiland voor vee.
  - Het 3 deel wordt gebruikt voor maisteelt.
  - Het 4 deel wordt gebruikt voor mijn paarden.
- 4. Ik heb deze grond momenteel in huurpacht ± 9171m2 waarvan ± 7000m2 in het natuurgebied ligt en ± 2100m2 in een KMO zone.
  - Gezien er geen fysieke grens is aangebracht tussen het natuurgebied en de KMO zone en deze als weiland in mekaar vloeien heb ik een onderlinge overeenkomst met de eigenaar dat ik het stuk KMO-zone mag gebruiken zolang deze geen bestemming krijgt.
- 5. In het vonnis wordt ook gesproken dat het stuk te klein is voor 5 paarden wel te verstaan dat zij ervan uitgaan dat er 5 grote paarden zijn wat niet het geval is. Ik heb 2 volwassen paarden, 1 D-pony en 2 kleine pony's.

- Wij voorzien bovenop ook de paarden van het nodige hooi en voedingsgranen zodat zij wel en gezond zijn.
- 6. Er staan 3 schuilcontainers ordelijk geplaatst en bellemeren niet het zicht van de buren.
  - Van de 3 containers zijn er al 2 in een donkergroene natuurlijke kleur wat past in het gebied.
  - De derde moet ik nog in het groen schilderen conform zoals de andere twee maar het lijkt mij evident dat ik die kosten niet wil maken zolang ik geen zekerheid heb omtrent mijn SCHUILHOKKEN of deze mogen blijven staan.
- 7. Gezien het gebied ligt tussen een woonzone en een KMO-zone en dat de identiteit van een natuurgebied ver zoek is en er geen sprake is van fauna en flora maar gewoon over weilanden spreekt zou het eventueel mogelijk zijn om het gebied her te bekijken en eventueel een aanpassing te doen omtrent dit gebied.
- 8. Ook stel ik mij de vraag waarom het Agentschap natuur en bos ongunstig advies hebben gegeven.
  - Zij sommen zoveel mogelijk argumenten op om mij geen(tijdelijke) vergunning te moeten geven.

In men soms vertegen dat natuur en bos gekoppeld gaan met dieren en dat dit hun natuurlijke habitat is en dat de paarden de belangrijkste argumentatie zijn in deze zaak

Mijn vrouw en ik zijn twee hardwerkende mensen met drie kinderen en we hebben samen een familiale passie gevonden in het verzorgen en berijden van de paarden.

De 3 pony's zijn mishandelde paarden die wij geadopteerd hebben om deze dieren de welverdiende verzorging te geven en zijn een stuk van onze familie geworden.

De buren zijn allemaal enthousiast met deze dieren naast hun achtertuin en hebben ook al een band met deze dieren.

Het enigste wat ik vraag is dat de dieren niet mogen benadeeld worden in deze zaak en dat zij kunnen schuilen en eten in de bestaande schuilhokken.

Hierbij besluit ik mijn betuig en hoop dat het dier hier zegeviert in deze zaak want als een dier honger, dorst of koude heeft dan hij het niet vragen daarom is het onze verantwoordelijkheid om deze te vervullen.

...

2.

Uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de weigeringsbeslissing steunt op de volgende motieven:

- in natuurgebied kan geen stalling worden toegestaan, zelfs niet als het om een 'tijdelijke stalling' gaat, enkel een eenvoudig schuilhok is toelaatbaar;
- het betrokken perceel is te intensief begraasd, het perceel is maar geschikt voor hooguit een 3-tal paarden;
- de aanvraag is manifest strijdig met de goede plaatselijke ordening doordat niet één constructie maar wel drie los van elkaar staande constructies worden opgericht en doordat het geheel een amalgaam vormt van koterijen aangezien gebruik wordt gemaakt van verschillende materialen, kleuren en afmetingen, waardoor het gebied wordt ontsierd.

3.

Artikel 4.8.2, eerste lid VCRO bepaalt dat de Raad als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van, onder meer, vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

Artikel 4.8.2, tweede lid VCRO bepaalt dat de Raad de bestreden vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing vernietigt wanneer die beslissing onregelmatig is en dat een beslissing onregelmatig is wanneer zij in strijd is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 11, tweede lid, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt dat een verzoekschrift een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur moet bevatten, alsook een omschrijving van de wijze waarop de desbetreffende regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

Uit deze bepalingen volgt dat de Raad enkel bevoegd is om een vergunningsbeslissing te vernietigen die strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dat het aan een verzoeker toekomt om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die deze "onregelmatigheid" van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen.

4. Het inhoudelijk bekritiseren van een vergunningsbeslissing zonder een "onregelmatigheid" aan te voeren in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, kan derhalve niet worden beschouwd als een ontvankelijk middel.

Evenmin kan een middel, waarin enkel een "onregelmatigheid" wordt aangevoerd, zonder dat uiteengezet wordt op welke wijze de vergunningsbeslissing de regelgeving, voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur schendt, ontvankelijk worden bevonden.

5. De bestreden beslissing betreft, zoals reeds vastgesteld, een weigeringsbeslissing die steunt op verschillende weigeringsmotieven.

Het betoog van de verzoekende partij in het verzoekschrift houdt duidelijk verband met de inhoud van de beslissing.

Het aanvoeren van een inhoudelijke "onregelmatigheid", zoals hiervoor bedoeld, impliceert het aanvoeren van een onregelmatigheid van de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt weliswaar duidelijk dat zij van oordeel is dat een stedenbouwkundige vergunning zou moeten toegekend worden voor haar aanvraag, maar het is allerminst duidelijk welk weigeringsmotief van de bestreden beslissing zij "onregelmatig" – in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO – acht. Al evenmin bevat het betoog een uiteenzetting van de wijze waarop de bestreden beslissing "onregelmatig" zou zijn.

Het louter tegenspreken van bepaalde gegevens, zonder een verdere ontwikkeling van een middel, of het kritiek uiten op de actuele gewestplanbestemming – en derhalve op de actuele verordenende voorschriften, waar een vergunningverlenend bestuursorgaan in beginsel door gebonden is – kan niet beschouwd worden als een afdoende uiteenzetting in de zin van artikel 11, 7° van het procedurereglement.

6. De conclusie van het voorgaande is dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is bij gebreke aan een uiteenzetting van een ontvankelijk middel.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 december 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ